

జైశ్రీ మన్నారాయణ!

బాలల చిత్రగీత శ్లోకాలు (11-20)

5-18(11).

పిద్యాపినయ సంపన్నే బ్రాహ్మణే గపి హస్తిసి |
శుని చైవ శ్వపాకే చ పండితా స్సమదర్శినః ||

పిద్య, పినయము గలయట్టి పిజ్జుడైన
బ్రాహ్మణుడుగాని, కరియైన పరమ పూజ్య
మైన గోవుగాని, శునక మైననేమి
నీ ముజాతీకి జేందిన నెవ్వడైన
పండితుడు చూచు సమముగా వారి నెల్ల.

6-13 (12).

సమం కాదుశి రోగ్రీవం ధారయ న్నచలం స్థిరమ్ |
సంప్రేక్ష్య నాసికాగ్రం స్వం దిశ శ్చానవతోకయన్ ||

వెన్ను, తలయును, మెడయును దిన్నగాను,
నీట్ట నీలుపుగ తీరముగా నీలువ బెట్టి
దృక్కులటు నీడు చెదరక ముక్కుచీవర
సూటిగా నీలచు నటుల చూడవలయు.

6-19(13).

యథా దీపో నివాతస్థో నేంగతే నోపమా స్మృతా |
యోగీనో యతచిత్తస్య యుంజతో యోగ మాత్మనః ||

గాలిలేకున్న దీపము కాంతితోడ
నీట్టనీలువగ జెదరక నీలిచీ వెలుగు
యోగి చిత్తము నీటునటు నూగకుండ
నీశ్చలముగ నీలచు యోగనిష్ఠయందు.

7-7(14).

మత్త పరతరం నాన్యత్ కించి దస్తి ధనంజయ ! |
ము సర్వ మిదం ప్రోతం సూత్రే మణి గతా ఇవ ||

నన్నుమించి గొప్పగు దాసి నెన్నలేరు,
అన్నీటను నేను నీరతర ము న మరియుందు
హార మందున మణులలో దార మటుల
నన్నీటిని నేనొకటిజేసి యంటియుందు.

7-21(15).

యో యో యాం యాం తనుం భ క్త శ్రద్ధయాఽర్చితు మిచ్ఛతి |
తస్య తస్మాచలాం శ్రద్ధాం తా మేవ విదధా మ్యహమ్ ||

యెట్టిదేవతనైనను గట్టి శ్రద్ధ
తోడ బూజింపవాసి కి తోడు నిలచి
వాసి భక్తిని గట్టిగా వాసియుందు
నిలుచునటులుగ జేతును నీశ్చయముగ.

8-18(16).

అవ్యక్తై వ్యక్తయ స్సర్వాః ప్రభ వ్యంత్యహ రాగమే |
రాత్రాగ మే ప్రతీయంతే తత్రైవావ్యక్త సంజ్ఞకే ||

వ్యక్తమగుచుండు జగ ము అవ్యక్తమందు
ఉదయమందున లోక ము లుద్భవించు
ప్రొద్దుగ్రుంకిన నవియన్నిబ్రద్దల గుచు
తీరిగి యవ్యక్తమందున కరగి పోవు.

9-14(17).

సతతం కీర్తయంతో మాం యతంతత శ్చ దృఢవ్రతాః |

స మస్యంత శ్చ మాం భ క్త్యా నిత్యయుక్తా ఉపాసతే ||

సతత ము నాదు నామమ్మ స్మరణజేసి
నన్ను గీర్తించి పూజించి నాకుమ్రెక్క
నిత్యయుక్తులు వారెల్ల నీ కుక్కువ ముగ
నె ఋపుచుందు రుపాసనల్ నిత్యనిరతి.

9-26(18).

పత్రం పుష్పం ఫలం తోయం యో మే భ క్త్యా ప్రదుచ్ఛతి |
తదహం భ క్త్య పహృతం అశ్నామి ప్రయతాత్మనః ||

పత్రమేగాని పుష్పము ఫలముగాని
తీర్థమోగాక భక్తితోదెచ్చి నాకు
బూజచేసిన ప్రీతితో బుచ్చుకొందు
భక్తియే నాకు పిలువైన బత్తె మయ్య ! .

10-6(19).

మహర్షయ స్సప్త పూర్వే చత్వారో మనవ స్తథా |
మద్భావా మాన సా జాతాః యేషాం లోక ఇమాః ప్రజాః ||

ఇలను సప్త మహర్షులు నెన్నీకైన
నల్లరు కుమాళ్ళు మనువులు నాదు మనము
నందు బుట్టిరి మద్భావ మందుకొనొచు
వీరలె మనుజుజాతికి కారణమ్ము.

11-7(20).

ఇహైక స్థం జగత్ కృతస్మిం పశ్యాద్య సచరాచరమ్ |
ఘమదేహే గుడాకేశ ! య చ్చాన్యత్ ద్రష్టు మిచ్ఛసి ||

సకల చేతనా చేతనా జగ ములెల్ల
చూడు నాయందు గన్పట్టు సూటిగాను,
అన్నీయును నొక్కటిగను నాయందుగలవు

చూడ గోరిన వన్నీయు జూడగలవు.

సర్వం శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.
1వ అక్టోబర్, 2005